

Krisztus barátaként gyümölcsöket teremni - Presbiter nap Torján

2016. 06. 30.

„ A presbiter istenfélelmének legszebb vonása az, hogy másokat is Istenhez vezethet”

A Kálvin hét keretében csütörtökön, június 30-án presbiteri konferenciára került sor Torján, a helybeliek áldozatos munkájával megújított ősi templomban.

Regisztrációt követően Pap Zsolt kézdimárkosfalvi lelkipásztor hirdette Isten Igéjét a János evangéliuma 15. részéből, a 15-18. versekből, a szinte 120 résztvevőnek, kihangsúlyozva azt, hogy bár a tanítvány-és a presbiter-nem tökéletes lény, ennek ellenére kiválasztotta Isten arra, hogy a világban, ami gyűlöli a máságot, a krisztusit, Őt hirdesse és szolgálja. Legpozitívabban az hat vissza az ember életére, amikor a közösséget szolgálja, mert ez emeli fel a lelket. Kevés az igazi lelki barát. Ajándék az, hogy Krisztus barátainak nevez bennünket. - fogalmazott az igehirdető.

Egyed László Levente helybéli lelkipásztor üdvözölte a jelenlevőket, majd Nt. Balogh Zoltán esperes köszöntésében elmondta, hogy nem létezik gyülekezeti élet akkor, ha nem aktívak azok a „szeletek”, akik alkotják. Ezt a rendezvénysorozatot a reformáció éve nyitányának is tekinthetjük.

Lőrincz István marosvásárhelyi lelkipásztor „Az Istenfélő presbiter” előadását hallgatták meg a jelenlevők, aki az istenfélelemről, a látható és láthatatlan egyházzól, a presbiteri tisztség fontosságáról, az anyagiak kezeléséről, a tanítványságról, az imádkozásról, az emberi kapcsolatok minőségének egyházépítő hozadékáról beszélt. Miért van szükség tisztségekre, ha Isten mindenkit elhívott? Mert az egyház szervezatként is jelen van a világban, így szükség van vezetőkre, akik Isten és emberek előtt felelősséggel tartoznak. A tisztség fontosabb, mint a személy. Nem mindegy, hogy ki hordozza a tisztséget. Fontos a személyhez való viszonyulás, az emberi kapcsolatok. Lényeges a példamutatás, életvitel. Ennek a mércéje legyen a szentírási üzenet: „Ami hitből nincs, az bűn.” Fontos a természetesség. Két veszély leselkedik az egyházi tisztségviselőkre: a „túlvilágias” és a „túlvilági” életmód, életvitel. „Ma az embereket nem tekintéllyel, sem fenyegetéssel kell behozni az egyházba, csak szeretettel.” - hangzott el.

Fontos az, hogy a presbiter a lelkésznek munkatársa legyen, álljon mellé a munkában, az egyház- és gyülekezetépítő tevékenységben. Lényeges az, hogy odafigyeljünk egymásra, elfogadjuk egymás gyengeségeit, hiányosságait. A presbiter istenfélelmének legszebb vonása az, hogy másokat is Istenhez vezethet.

Előadás után kávészünet, majd az előadás megbeszélése és az előadó könyvének, - Barangolások bibliai tájakon- bemutatója következett. A konferencia záróakkordja a közösen elfogyasztott ebéd volt. A résztvevők lelki elemőzsiacsomagokkal megrakodva tértek haza, hogy kamatoztassák az itt hallottakat.

Biró Erika